

Da nuces pueris

Gabriel Ferrater

La vida perdurable

El vespre no diu res d'avui. Ja som
més aviat demà. Fa fred, com si
totes les coses fossin groc llimona.
Com qui va pel carrer, i porta un paquet,
i ja no té cap traça de memòria
que pugui obrir-li el record d'una vida
no aclaparada pel pes del paquet,
així les meves mans, mortes de tant
d'aguantar temps fet present abans d'hora,
no se m'aixequen per fer adéu. No hi ha
passat. Sí, també faig col·lecció
de dies, però els tinc tots repetits.